

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Η ζωή και ο θάνατος ενός περιοδικού

(Πρώτη δημοσίευση: 18 Φλεβάρη 2008)

Ένα περιοδικό ή ένα Μ.Μ.Ε., στην παραδοσιακή του μορφή ή στην ηλεκτρονική του έκδοση, πέρα από μια επιχειρηματική ή άλλη πρωτοβουλία, είναι πάνω από όλα μια κοινότητα ανθρώπων. Ένα περιοδικό στην περίπτωση μας, είναι μια πυξίδα ιδεών. Ένα περιοδικό έχει μια στόχευση, έχει μια διαδρομή, έχει μια σχέση, με αυτούς και αυτές που το βγάζουν και με αυτούς και αυτές που το διαβάζουν...

Για το τι είναι ένα περιοδικό, ή καλύτερα για το πόσο σημαντικά ήταν κάποτε τα περιοδικά και οι εφημερίδες, το κατανοούμε καλύτερα μέσα από τη σημερινή παρουσίαση της διαδρομής και του θανάτου ενός ιστορικού εβδομαδιαίου περιοδικού του κόσμου, του περιοδικού The Bulletin της Αυστραλίας.

Η Αυστραλία, μια από τις μεγαλύτερες σε έκταση χώρες του κόσμου, με πληθυσμό που φτάνει τα 21 εκατομμύρια άτομα (ανάμεσα σε αυτούς και περίπου 500.000 ελληνοαυστραλοί), δημιουργήθηκε ως ομόσπονδη χώρα, που απέκτησε την ανεξαρτησία της από τη Μεγάλη Βρετανία, το 1901. Σημαντικό ρόλο και λόγο στη διαμόρφωση της εθνικής συνείδησης των Αυστραλών είχε το περιοδικό «The Bulletin», που γεννήθηκε το 1880 και πέθανε για οικονομικούς κυρίως λόγους τον περασμένο μήνα.

Το περιοδικό «The Bulletin», από τις σελίδες του οποίου πέρασαν με τα κείμενά τους οι Παπαδιμάντηδες, οι Παλαμάδες, οι Καζαντζάκηδες κ.α. λόγιοι και στοχαστές της Αυστραλίας, μαζί με δημοσιογράφους θρύλους, ήταν ουσιαστικά το πρώτο εθνικής κυκλοφορίας έντυπο αυτής της μεγάλης χώρας του νότου.

Προέταξε τη δημιουργία μιας εθνικής συνείδησης-ταυτότητας στην Αυστραλία, αντιτάχθηκε στον ιμπεριαλισμό των Βρετανών, εναντιώθηκε στην υποχρεωτική στράτευση των Αυστραλών κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, έδωσε φωνή και κατεύθυνση στις ποιο απόμακρες περιοχές της Αυστραλίας, ήταν γνωστό ως η «Βίβλος του επαρχιώτη», υποστήριξε το συνδικαλισμό, τη δημιουργία ενός δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και μιας ανεξάρτητης και ομόσπονδης Αυστραλίας.

Την ίδια στιγμή όμως, αντιτάχθηκε αρχικά στο δικαίωμα της ψήφου των γυναικών, αντιτάχθηκε στη μετανάστευση των Iv-

Αριστερά: Ο J.F. Archibald και ο Henry Lawson. Δεξιά: Ο Sir Frank Packer

δοκινέζων και άλλων μη ευρωπαϊών μεταναστών, ενώ μέχρι το 1960, στην προμετωπίδα του υπήρχε η φράση «Australia for the white man»...

Το 1961, το περιοδικό «The Bulletin» πέρασε στα χέρια του πολυεκατομμυριούχου αυστραλού εκδότη Frank Packer και αργότερα του γιου του Kerry Packer. Ο Kerry Packer το θεωρούσε «διαμάντι» και εμπροσθοφυλακή της δικής του αυτοκρατορίας Μ.Μ.Ε. Η ερευνητική δημοσιογραφία, η στοχαστική πολιτική ανάλυση, πορτρέτα

από την καθημερινότητα απλών Αυστραλών, επιχειρηματικό ρεπορτάζ, μεγάλοι «γραφιάδες», όλα τα μεγάλα ζητήματα των περασμένων δεκαετιών στην πολιτική και στην κοινωνική ζωή της Αυστραλίας των περασμένων δεκαετιών, όλα πέρασαν μέσα από τις σελίδες του περιοδικού.

Μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του 1990, το περιοδικό «The Bulletin», ενσωματώνοντας από το 1984 και την αυστραλιανή έκδοση του αμερικανικού περιοδικού «Newsweek»,

είχε μια κυκλοφορία της τάξης των 100.000 αντιτύπων κάθε εβδομάδα. Όταν το περιοδικό έκλεισε, στα τέλη του περασμένου Ιανουαρίου, η κυκλοφορία του ανέρχονταν σε 57.000 αντίτυπα (με 35.000 συνδρομές).

Τελευταίος ιδιοκτήτης του περιοδικού ήταν ένα ιδιωτικό Ταμείο με έδρα το Χογκ Κογκ. Αφεντικό του Ταμείου ήταν ένας Σκοτσέζος. Ο Διευθύνοντας Σύμβουλος που πήρε την απόφαση να κλείσει ένα περιοδικό μέρος της ιστορίας της Αυστραλίας, γιατί έχανε 4 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο, ήταν ένας Αμερικανός... Ειδικό και μη συμφωνούν πως αν έψαχναν οι ιδιοκτήτες του, αν νοιάζονταν λίγο περισσότερο για το περιοδικό και τη σημασία του στο γίνεσθαι της Αυστραλίας, κάποιος ντόπιος επιχειρηματίας θα βρισκόταν για να το σώσει...

Έστω και αν πωλούνταν κάθε Τετάρτη, όταν δεν υπήρχε χρόνος για ανάγνωση. Έστω και αν κόστιζε 6,25 δολάρια Αυστραλίας το τεύχος. Έστω και αν δυσκολεύονταν να βρει πλέον διαφημιστικές καταχωρήσεις, μια και εφημερίδες με πολλές σελίδες, πολλά ένθετα, μεγαλύτερες κυκλοφορίες και μικρότερη τιμή πώλησης του αφαιρούσαν έσοδα και αναγνώστες.

Η «ζωή» και ο «θάνατος», μετά από 128 χρόνια, ενός ιστορικού και έγκυρου περιοδικού της Αυστραλίας, θέτει μια σειρά ζητημάτων όχι μόνο για τη σημασία των περιοδικών-ΜΜΕ, σε οποιαδήποτε χώρα, μια φορά και έναν καιρό, αλλά και σήμερα...

Και στην Ελλάδα..

